

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΕΙΣ

I

Κύριε Διευθυντά!

Ἀπατάσθε.

Οὐδέποτε ἔψαλα Ἑλένην ἀπλούστατα, διότι οὐδέποτε τὸ ἀπῆτησεν ἢ ὁμοιοκαταληξία.

Δέξασθε κ.τ.λ.

Ἀράχνη.

II

Κύριε Διευθυντά,

Οὐδέποτε ἔψαλον Ἑλένην. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐνέχει πολλὴν σχολαστικότητα μωρίζει στυγρούς καὶ ῥάσα. Ἄν ὠμίλησα ποτὲ περὶ γυναικὸς ἐν τῷ φύλλῳ Σας, ὠμίλησα περὶ Μαρίας. Ἀγαπῶ τὸ ὄνομα αὐτὸ ὅσον τὸν παράδεισον.

Ὁλος ἰδικός σας

Μάριος.

III.

Φίλατοι συνεργάται,

Σὰς ἐννοῶ τὸ πουλὶ ὁποῦ πετάξῃ εἶναι διὰ πέταγμα. Ἐπιφυλάσσετε ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν σας δι' ἐκεῖνα μόνον τὰ ἔποια εἶναι ἐντὸς τῆς ριπῆς τῶν ὄπλων σας. Ἄλλ' ἢ διευθύνσεις εἶναι ἱστορία, τὴν ὁποίαν δὲν σβύνουν διαμαρτυρήσεις. Ἐψάλατε ὄχι μίαν, ἀλλὰ πολλὰς Ἑλένας καὶ θὰ ἐγένεσθε τώρα Ἐλενοί, ἐὰν εἴσθε ὀλιγώτερον πονηροὶ καὶ δὲν ἠτοιμάζεσθε νὰ παρουσιασθῆτε ἀρσενικαὶ παρθένοι εἰ νέους θηλυκοὺς ἀγγέλους, διότι οἱ ἀγγελοὶ ἦσαν ἀρσενικοί, μὲ ὅλας τὰς ἀμφιβολίας τοῦ Δαμαλά.

Μενέλαοι! Μενέλαοι!

Καλιβάν.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα,

Ἐσφράζω δημοσίᾳ τὴν δυσαρέσκειαν μου πρὸς τὸν ἐξοχώτατον ἰατρὸν κύριον Ζωχιῶν διότι πάσχοντα ἐκ ρευματισμῶν χρονίων καὶ μάλιστα χρονιωτάτων μὲ θεράπευσε, ἐν ᾧ οἱ ρευματισμοὶ ἦσαν λόγος ἐξαιρετικὸς ἀπὸ τῆς ἐπιστρατείας. Αὐτὸ ἐννοεῖται εἶναι ἀφίπλανθρωπότερον ἔργον, καὶ δὲν ἤξευρῶ κύριε συντάκτα εἰς ποίαν θέσιν θὰ εὐρεθῶ ἂν ὁ ἐσχατόγηρος πατήρ μου παρατείνῃ ἐπὶ πολὺ τὴν ζωὴν αὐτοῦ στερῶν με οὕτω καὶ τοῦ εὐεργετήματος τοῦ πρωτοτόκου ἔρρανοῦ.

Δέχθητε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Διὰ τὸν ἀγράμματον

Νικόλαον Ἀστραπογιάννην

De Kock

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΑ.

II

Quasta mestiere θ' ἀνέκραζεν ἰταλὸς ἀκροατὴς τῆς Ἡπειροθεσσαλίας τοῦ κ. Μασκερόνη καὶ θὰ ἐζήτει νὰ τὸν πνίξῃ.

Ἄν ὁ κ. Μασκερόνης εἶνε ἐλεύθερος νὰ κάμνῃ ὅσα θέλει μελοδράματα, εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὠδείου ὅμως οὐδεὶς ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ διακωμωδῇ ἐκάστοτε τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ σκοπόν.

Εἰς οὐδὲν τοῦ κόσμου μέρος ἀνέρχονται δημοσίαν σκηνὴν οἱ μαθηταὶ Ὠδείου καὶ Ὠδίων οὐχὶ νηπίων ὡς τὸ ἰδικόν μας, Ὠδίων ἐξ ὧν ἀποφοιτῶσιν οἱ ἀριστοτέχναι τῆς Εὐρώπης.

Δὲν προσπαθεῖτε μὲ τὰ γλίσχρα μέσα, τὰ ἔποια ἔχετε νὰ καταρτίσθητε ἐν διδασκαλείῳ, ἔστω καὶ τῶν πρώτων τῆς μουσικῆς στοιχείων, ἀλλὰ περιουσιάζοντες τὰ λείψανα ξένων θεατρικῶν θιάσων καὶ ἐκθέτοντες δύο κοράσια ἀδυνατοῦντα ἐτι νὰ ἐκτελέσωσιν ἀλανθάτως μίαν μουσικὴν κλίμακα, συγκροτεῖτε θιάσον μελοδραματικὸν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, καὶ ἱπαυτεῖτε χειροκροτήματα καὶ ἄρθρα ἐν ταῖς ἡμερίσιν. Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας νὰ νομίζωσιν ὅτι γράφουν καὶ δράματα καὶ μελοδράματα, καὶ ὅ,τι τοὺς κατέβη, εἰς ἑταιρίαν ὅμως, ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἐκπλήρωσιν σκοποῦ τινος, ἥτις συντηρεῖται μὲ τὸ χρῆμα τῶν πολλῶν, εἶνε ἀνοίκειον νὰ δημοκοπῇ καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ στεφάνους, ἐξευτελίζουσα ὅ,τι ἀνεδέχθη νὰ ἀνυψώσῃ.

Τίς Ἕλληνα δὲν ἐθλίβῃ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἰκούων καὶ βλέπων τὴν παραγκλιόζικην ἐκείνην παρωδίαν τοῦ μελοδράματος, παιζομένην ὑπὸ φοιτητῶν τοῦ Ὠδείου, καὶ τίς δυνάμενος νὰ τὸ συντρέξῃ δὲν ἀπεγοητεύθῃ;

Ἄλλοίμονον! ἐν Ἑλλάδι ὅλα κρατοῦνται ἀπὸ τὸ χέρι εἰς τὸν κατήφορον ὅστις τὰ πῆρε!

Μάριος.

ΙΣΩΣ

ἐπίτηδες ἐξελέγη τὸ αἵματηρότερον ὄνομα τῆς γαλλικῆς ἐπιναστάσεως—**Μαράτος**—πρόεδρος τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ὑπογράψῃ ἐν ψυχραιμίᾳ τὴν εἰς θάνατον καταδικὴν νέων ἀκροσφαλοῦς ὑγείας.

Γνωρίζομεν δύο τοιοῦτους νέους, ἕνα ἐν Ναυπλίῳ καὶ τὸν ἄλλον ἐν ταῦθα, πάσχοντας σπουδαίως καὶ ἐν τούτοις ὑπεροστοῦντας ἀκόμη ἐν τῷ στρατῷ καὶ καταναλίσκοντας καθημέραν τακτικὸν σιτηρέσιον ὑγείας.

Μὰ τὸν θεὸν ἀξίζει νὰ ἀναφανοῦν Μαράτοι διὰ τοιούτους Μαράτους.

ΚΡΙΤΙΚΗ

Ὁ Ζαΐξοπηρ εἶναι Πάνθεον, εἰς ὃ ἐτάφησαν οἱ μεγαλείτεροι ποιηταὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν.

Καλιβάν.